

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către lichidatorul Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate – Dolghier Iurie,

în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate – Dolghier Iurie cu privire la încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente din contul membrilor organelor de conducere ale Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată – administratorul Colev Gheorghii și contabilul-șef Canalî Oxana,

împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate, Dolghier Iurie, cu privire la încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente din contul membrilor organelor de conducere,

c o n s t a t ă

La 24 mai 2011, creditorul SC „Bondarciuc și Partenerii” SRL a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Maxmonopol” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 07 iunie 2011, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SC „Bondarciuc și Partenerii” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Maxmonopol” SRL, fiind desemnată Selvestru Irina în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 noiembrie 2011, a fost intentat procesul de insolabilitate față de SC „Maxmonopol” SRL cu desemnarea lui Dolghier Iurie în funcția de administrator al insolabilității.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2012, a fost admis recursul declarat de SC „Maxmonopol” SRL, casată hotărârea Curții de Apel Economice din 08 noiembrie 2011 și remisă pricina la rejudecare după competență la Curtea de Apel Comrat.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2012, a fost intentat procesul de insolvență față de SC „Maxmonopol” SRL și numit în funcția de administrator al insolvenței Dolghier Iurie.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 28 iunie 2013, s-a inițiat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea SC „Maxmonopol” SRL, în calitate de lichidator fiind desemnat Dolghier Iurie.

La 06 noiembrie 2016, lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, a depus cerere privind încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente procesului de insolvență din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului.

În motivarea cererii, lichidatorul Dolghier Iurie a invocat că în perioada deținerii funcției de lichidator al debitorului, și-a îndeplinit atribuțiile în mod corespunzător conform prevederilor Legii insolvenței, rapoartele privind lucrul efectuat fiind prezentate instanței de insolvență trimestrial. Necăutând la faptul că de nenumărate ori a expediat în adresa fostei conduceri a SC „Maxmonopol” SRL cereri de transmitere a documentelor și informației necesare pentru analiza activității debitorului și determinarea masei debitoare, directorul Colev Gheorghii și contabilul-șef Canalî Oxana niciodată nu au reacționat.

Indică lichidatorul că pentru lucrul efectuat în perioada noiembrie 2014 - mai 2016 nu i-a fost achitat onorariul prevăzut de lege și având în vedere că în urma analizei economice a SC „Maxmonopol” SRL s-a stabilit că debitorul nu are active suficiente, onorariul fix al lichidatorului urmează a fi încasat din contul membrilor organelor de conducere. Conform informației eliberate de Camera Înregistrării de Stat, în calitate de administrator al SC „Maxmonopol” SRL începând cu 28 septembrie 2009 este înregistrat Colev Gheorghii, iar potrivit răspunsului Inspectoratului Fiscal de Stat, în calitate de contabil-șef al întreprinderii începând cu 27 mai 2009 și până în prezent figurează Canalî Oxana.

Solicită lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, încasarea în mod solidar în beneficiul său din contul administratorului Colev Gheorghe și contabilului-șef Canalî Oxana onorariului fix în sumă de 148 200 lei pentru perioada noiembrie 2014 – mai 2016 și cheltuielilor aferente în sumă de 39 665 lei, în total suma de 187 865 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, cu privire la încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente procesului de insolvență din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului.

La 26 ianuarie 2017, lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de încasare a onorariului fix și cheltuielilor aferente.

În susținerea recursului, recurentul a indicat că instanța de insolvență eronat a pus la baza concluziei sale înscrierile din carnetul de muncă al administratorului Colev Gheorghii, potrivit cărora ultimul a fost eliberat din funcție la 20 septembrie 2010, deoarece conform informației furnizate de Camera Înregistrării de Stat în calitate de administrator figurează Colev Gheorghii, iar modificări în registrul de stat al persoanelor juridice nu au fost efectuate. Prin urmare, responsabil de prejudicierea

creditorilor este administratorul Colev Gheorghii, care urmează să suporte toate cheltuielile procesului de insolvență.

De asemenea, lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, consideră neîntemeiată și concluzia Curții de Apel Comrat privind respingerea cererii de încasare a onorariului fix și cheltuielilor aferente din contul contabilului-șef Canalî Oxana, pe motiv eliberării din funcție la 30 decembrie 2011 prin ordinul nr. 8. Or, potrivit informației prezentate de organul fiscal al UTA Găgăuzia nr. 43-6/1-268-1874 din 14 iunie 2016, în perioada 27 mai 2009 – 14 iunie 2016 în calitate de contabil al SC „Maxmonopol” SRL figurează Canalî Oxana.

Menționează recurentul că în cadrul administrării întreprinderii a constatat insuficiența masei debitoare pentru executarea creanțelor tuturor creditorilor, fapt ce se datorează organelor de conducere ale debitorului SC „Maxmonopol” SRL, care au desfășurat o activitate neproductivă și prejudiciabilă.

Declară lichidatorul Dolghier Iurie că nu este de acord cu poziția instanței de insolvență privind aplicarea prevederilor art. 43 alin. (5) din Legea insolvenței, potrivit căreia lichidatorul urma să constituie un fond de rezervă pentru asigurarea cheltuielilor viitoare, deoarece în cadrul exercitării atribuțiilor ce-i revin a întreprins un șir de măsuri în vederea valorificării masei debitoare, cu mari eforturi fiind încasată din contul debitorului suma de 90 500 lei, care însă nici până în prezent nu a fost achitată de către asociatul SC „Maxmonopol” SRL, Piotr Topciu.

La 11 mai 2017, lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie a depus supliment la recursul declarat, solicitând repunerea în termen a cererii de recurs din motivul recepționării copiei încheierii Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016 la 12 ianuarie 2017.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege, iar art. 70 alin. (13) din Legea insolvenței prevede că încheierea judecătorească privind achitarea onorariului și compensarea cheltuielilor aferente poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Materialele cauzei atestă faptul că copia încheierii Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016 a fost expediată în adresa lichidatorului SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, la 06 ianuarie 2017 și recepționată de către acesta la 12 ianuarie 2017 (f.d. 151).

În circumstanțele relevate, recursul declarat la 26 ianuarie 2017 de către lichidatorul Dolghier Iurie se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege și îndreptat împotriva unei încheieri care se supune recursului.

La 21 martie 2017, în adresa intimațiilor Colev Gheorghii și Canalî Oxana a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referință la recursul declarat.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016 și restituirea pricinii spre rejudecare în același complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Potrivit art. 70 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente.

Alin. (13) din acest articol prevede că, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.

Iar art. 247 din Legea insolvenței stipulează că, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii, rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2012 a fost intentat procesul de insolvență față de SC „Maxmonopol” SRL cu numirea lui Dolghier Iurie în funcția de administrator al insolvenței.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 28 iunie 2013, s-a inițiat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea SC „Maxmonopol” SRL, în calitate de lichidator fiind desemnat Dolghier Iurie.

La 06 noiembrie 2016, lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, a depus cerere privind încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente procesului de insolvență în sumă de 187 865 lei din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Potrivit informației nr. 283 eliberată de ÎS „Camera Înregistrării de Stat” la 02 iunie 2016, în calitate de administrator al SC „Maxmonopol” SRL a fost înregistrat la 28 septembrie 2009 Colev Gheorghii, ulterior nefiind efectuate careva modificări în acest sens (f.d. 113), iar conform informației nr. 43-6/1-268-1874 eliberată de IFS pe UTA Găgăuzia la 14 iunie 2016, în calitate de contabil-șef al debitorului în perioada 27 mai 2009 – 14 iunie 2016 figurează Canalî Oxana (f.d. 114 verso).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, cu privire

la încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente procesului de insolvență din contul administratorului Colev Gheorghe și contabilului-șef Canalî Oxana.

În motivarea concluziei sale, instanța de insolvență a indicat că la 28 septembrie 2009 Colev Gheorghii a fost înregistrat în calitate de administrator al SC „Maxmonopol” SRL și cu referire la înscrierile din carnetul de muncă al acestuia, copia cărui chipuri este anexată la materialele dosarului, ultimul a fost eliberat din funcția dată din propria inițiativă la 20 septembrie 2010. Prin urmare, Curtea de Apel Comrat a conchis că lipsesc careva temeiuri de încasare a cheltuielilor procesului de insolvență din contul lui Colev Gheorghii, în condițiile în care, potrivit prevederilor art. 247 alin. (2) din Legea insolvenței, acesta nu a deținut funcția de administrator pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvență.

Analizând însă materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că acestea nu conțin copia carnetului de muncă al lui Colev Gheorghii la care face referire în încheierea recurată instanța de insolvență cu mențiunea că este anexată la dosar, fapt ce face imposibilă verificarea temeiniciei concluziei Curții de Apel Comrat, și anume, dacă Colev Gheorghii a deținut funcția de administrator al debitorului în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvență.

Astfel, încheierea din 26 decembrie 2016 poartă un caracter declarativ, argumentele expuse de către instanța de insolvență întru motivarea soluției nefiind bazate pe materialele pricinii. Acest fapt împiedică verificarea legalității și temeiniciei încheierii recurate, precum și tuturor obiecțiilor înaintate de participanții la proces.

În consecință, dat fiind faptul că materialele cauzei nu conțin date cu privire la încetarea calității de administrator al lui Colev Gheorghii, la dosar lipsind careva înscrieri în acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție este în imposibilitate de a examina recursul declarat de către lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, circumstanțele menționate fiind apreciate drept o eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere că instanța de recurs se află în imposibilitate să verifice legalitatea actului judecătoresc contestat cu recurs în lipsa probelor la care face trimitere instanța de insolvență, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către lichidatorul SC „Maxmonopol” SRL, Dolghier Iurie, a casa integral încheierea Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016 și a restitui pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în același complet de judecată.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către lichidatorul Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolvență – Dolghier Iurie.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate

cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate – Dolghier Iurie cu privire la încasarea onorariului fix și cheltuielilor aferente din contul membrilor organelor de conducere ale Societății Comerciale „Maxmonopol” Societate cu Răspundere Limitată – administratorul Colev Gheorghii și contabilul-șef Canalî Oxana, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic